Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vitae Christi pars prima - Cod. Aug. perg. 22

[Reichenau ?], [15. Jh.]

Capitulum XXXI

urn:nbn:de:bsz:31-41594

Visual Library

quod commisit atque lugere. Sed autem neque hoc sufficit nisi qualiter depraecabimur dominum et remissionem peccatorum petemus, de quibus nichilominus omnino curamus. Cum enim ipse ille qui deliquit, ne hoc quidem ipsum quod peccavit studeat agnoscere, pro quibus dominum delictis rogabit quae adhuc commisisse se nescit. Haec vero ignorans quomodo nunc modo nosse poterit divini beneficii largitatem. Sollicite igitur propria delicta considera, ut discas quorum amplius veniam atque ita ipsi beneficio gratus existas. Non dolorem atque peccatis magis indignari atque irasci facit dominum quam illud ipsum quod ante peccavit. Precibus igitur omnia sic dominum peccavi, ut et nunc indigam voluntate videlicet, ac studium et desiderium boni. Item nunc erga bonum ipse potius amalis, quae nos obsident liberari et tunc salute, ubi nam fuimus addiscere ac digne perfrui libertate. Haec Chrysostomus. Oratio

Domine Ihesu Christe qui magni studiosissimus medicus curiendo consisti egrotantes ac corpore et animo sanasti infirmitates, sana me quoque miserum variis laborantem infirmitatibus. Trahe me post te, ut te sequar de vitiis ad virtutes, transgrediendo decalogum observando, pacifice cum aliis habitando, peccata humiliter confitendo, et divina iudicia formidando. Educ me de lacu miserie et de luto fecis, et dirige gressus meos in viam salutis, ut de preceptis tuis perficiam, et ad beatam patriam festinem, ac sic expeditus me perducat. Amen. De vocatione Mathei et eius convivio capitulum xxxi

Cum autem preteriret dominus Ihesus venit ad mare Galileae, ubi vectigalia maxime de rebus per mare deductis solvebantur. Et vidit ibi non tam corporis quam mentis et misericordiae intuitu hominem, scilicet Matheum, qui et Levi antea vocatus dicebatur, Alphei filium, sedentem in domo ad theloneum et ad curam et dispensationem vectigalium. Theloneum enim grece vectigal interpretatur latine. Sedebat enim propter peccatum circa lucrum inhiabat, sessio enim motum in lucro consequendo notat. Et ait illi Ihesus: Sequere me. Et dixit ei, iam non sede sed amodo

sequere, non lucri non solatia negotiorum, sed me, et affectu mentis cordis, et officio corporis, et effectu operis. Mathias autem talibus occupatum vocavit, ut de gratia dei nullus desperet, quantumcumque vilibus occupatus fuit. Qui statim surgens a theloneo in quo sedebat, et de amore terrenorum ad desiderium supernorum, relictis omnibus scilicet suis et etiam alienis ex rapina collatis, reliquit enim etiam propria qui rapere solebat aliena, quia secundum Chrysostomum theloneum est rapina permissa, secutus est eum sine aliqua dilatione, tamquam consecutus affectu sicut discipulus magistrum, sicut viator ducem suum, sicut servus dominum, sicut ovis pastorem suum, sive pacis non solvens, secundum Iohannem consilium. Secutus est quidem sine dilatione, divina potentia intus operante, accedente et docente. Cum enim exterius vocavit, ut moveo sequeretur, intus accendit amore et movendo docuit. Unde Ieronimus: Fulgor ipse et maiestas divinitatis occultae, quae etiam in facie relucebat humana, videntes ad se trahere poterat in primo aspectu. Si enim in magnete lapide hec esse vis dicitur ut ferrum trahat, quanto magis dominus omnium creaturarum ad se trahere poterat quos volebat. Ubi etiam Chrysostomus: Sicut audisti vocantis virtutem, ita addisce vocati obedientiam. Neque enim restitit, neque vacillavit, sed protinus paruit, et nec etiam ipsam domum abire concessit, ut suis hoc intimaret. Haec Chrysostomus. Levis gratus dominum sequens et gratus existens, cum et discipulos eius in domo sua recepit et convivium magnum apparatum eis exhibuit, contra celestia beneficia iure vicissitudinis rependens, ut illi redderet terrena qui ei sancta vocavit spiritualia, et commodaret temporalia a quo expectabat bona perpetua. Convivium quod exhibet magnum, vel ex magnitudine devotionis et delectatione mentis proveniens, et propter tanti hospitis. Et tam magnum, ut de reliquiis reficiantur angeli caelestes, quia gaudium est angelis dei super uno peccatore penitentiam agente. Et bene agitur quod magnum esset. Cum enim ut ait Ambrosius: Convivalio spiritu interno maioris delectationibus exuberavit pascuarum voluptatum. Itaque dominus libenter ingreditur et recumbit affectu ubi Christus. Beati ut dominus est illi a domino: Sequere me, non moratur, non tardat.

Sed mox surgens secutus est eum. Vnde quasi se fidele dedit
et abiuribe filium esse filii eius uoce dei sequendo
probauit. Vnde statim eius abiuribe. et hospicio dominum
recepit. et conuiuium exhibuit ut vere posset dignus ab
hoc filius nosceretur. hec ergo crisostomus. sicut matheus post
suam conuersionem fecit vocatum conuiuium in domo sua corporali. sic quilibet
conuersus ad deum debet facere conuiuium spirituale in domo
sua spirituali scilicet in corde et conscientia ubi fiunt ei debite
delicie cogitacionibus meditacionibus et affectionibus. Vnde
apocalipsis. Ego sto ad hostium et pulso. si quis aperue
rit michi intrabo ad eum et cenabo cum eo et ipse mecum.
Discumbentibus autem eis in domo. ecce multi publica
ni et peccatores. ac ceteri eiusdem ordinis homines illuc
ad conuiuium conueniebant. et cum ihesu ac discipulis eius
discumbebant. Viderant enim socium mathei et eorundem artis
seu officii. et ideo credentes ab eis et uolentes sequi
xpistum. fecit eis conuiuium. sicut fecit heliseus sociis
suis volens sequi heliam magistrum suum. Erant
enim multi peccatores alii quam penitentes sequebantur
dominum sperantes veniam consequi peccatorum. Vnde ieronimus.
Quia uiderant publicanum a peccatis ad meliora
conuersum et penitencie inuenisse locum. ob id et ipsi non
desperabant. sed uelut penitentes ueniebant et
discumbebant cum ihesu et discipulis eius forte inuitati
a matheo ut haberet socios in penitencia quos habuit
socios in culpa. Et secundum glosam pulcrum fuit pre
sagium. quia qui apostolus et doctor gencium erat futurus
in prima sua conuersione peccatorum gregem post se
trahit ad salutem ut iam perficeret opere quod perficere debe
bat et uerbo. Vbi ergo. Post apparatum quo fide ma
thei qui unus ex publicanis fuit inuito iam et domino
conuiuio peccatores et publicani recumbunt. Conue
niunt autem publicani ad eum sicut ad collegam et
hominem eiusdem officii. decorati et ingressu xpisti et
glorians de penitencia eius omnes eos conuocat. Xpistus
et quodlibet — genus remedii exhibebat et non
solum disputando et plurendo sanitatum remedia
uel arguendo emulos sed et comedendo nonnullos
curiam dirigebat. inde nos instruens quod quodlibet
opus et tempus potest nobis utilitatem afferre. Sed nec
publicanorum participacionem uitat propter utilitatem
sequentem. more boni medici qui nisi sanie tangere

a morbo non liberat. Vnde ieronimus. Ihesus ibat ad conuiuia
peccatorum ut occasionem haberet docendi. et spirituales
conuiuatoribus suis preberet cibos. Denique cum frequen
ter pergere ad conuiuia describatur. nichil refertur aliud
nisi ibi fecisse quod docuit. ut et humilitas eius eundo ad
peccatores et potencia doctrine eius in conuersione penitencium de
monstretur. hec ieronimus. Et nos eadem cum possimus manducare
cum peccatoribus. ut alicui cum possimus quasi manu agere.
non tamen cum usurariis et raptoribus quia eum qui apponit
est restituere tenetur. Pharisei uero tenaciter iusticie
legis et tradicionum suarum adherentes et maiores
declinantes quibus indignum inmundabat et hec argu
entes ad discipulos ihesu dicebant. Quare cum publi
canis et peccatoribus manducat et bibit magister vester.
Quasi dicerent. contrarius est legi hoc prohibenti. et est
factum qui tale magistrum sequimini. Consuetudo detractorum
est loqui de alio non in facie illius. Vnde quando discipuli
videbant eis parati alloquebantur magistrum. vt
alibi. quando uero magistrum alloquebantur discipulos. vt hic.
Vbique tamen in magistrum iniuria inrogantes quia error
discipulorum. ignominia est magistrorum. sic hodie faciunt de
tractores bona facta meliorum uel denigrantes. Vnde
ista erubat. quia putabant se esse iustos. cum si
bi essent. et istos illos reos cum iam penitentes. similes
phariseo qui se iustificabat et alios condempnabat.
Vera iusticia compassionem habet. falsa dedignacionem. Solent
et iusti peccatoribus indignari. sed aliud est quod agitur
typo superbie. aliud zelo discipline. Huius phari
seis similes sunt. qui cardinales suas propter deum
et opibus mundi preponunt. colantes cum appetitu
et exequentes cum diligencia culicem suarum edicio
num. et deglucientes camelum mandatorum dei. ac
mandata maxima salutis nostre quam amara a
to cohaurientes et preferendo postponentes. Sed
ipsis phariseis murmurantibus obuiat magna de
precantis patres ad primam cum abi et potum
tabulaco et omnia que gessit salua fuerunt
cuius omnis actio nostra est lectio et instructio ac magi
cuius liuore sanati sumus se ipsum medicum.
ondens. pro discipulis vindicat phariseis. Primo per
racione dicens. Non est opus et opposito in natura
valentibus in sanis medicus. sine ad collacionem

ſanitatis · ſ; tn̄ ad oſtuacoꝝ bn̄ ē nāt⁹ ſ; ma
le h̄ntib; ⁊ infirmis ⁊ go ſiuliai⁹ ſe d; h̄re ad
īfirmos qui eo indigēt q̄ ad ſanos q̄ non ē
gēt · Cū g̃ ſit x̄ρ⁹ verus medic⁹ aiaꝝ ſimilia
ir⁹ ſe debuit h̄re ad pc̄tores q̄ ſūt īfirmi inf
irmitate ſpūali · q̄ dicēt · vos ſam eſtis repu
tatis · iusti · io opus nō h̄etis viſitatō meo · ſ;
iſti qui ſe infirmos reputāt ⁊ pc̄tores · Vn̄
glo̅ · Vos uos declino q; putatis uos nō īdi
gē · ſ; illos iuſtos q; petendo dat loca grē
Vbi ſṁ cr̄ · ondit nō meri eos ſanitate cele
ſtem ꝯſequi · qui ſanos ſe · i · iuſtos eē pu
tant · medicina dn̄i reſpuētes · ſ; eos qui
īfirmitate ſua · h° ē pc̄ta ꝓpa agnoſcentes
ac tō fide credētes medela celeſt̄ grē ꝯſeqūt
Vt eī ait aug⁹ · neo a dō fit ſing⁹ · n̄ qui ſe
a ſe ipō ſentit infirmū · Item v̄ndit eis ſe p
auctem / i oſee ſcpta · exp̄bndo eis ſcpturaꝝ
ignoranciā · dicēs · Eūtes aūt a ternitate
vitā · recedēdo diſcite ꝯſuetudīe vie ſ;bueniendo
· q̄d ē q̄d dicat dn̄s in oſee · Miam uolo ꝑ
pc̄ti diſſione ⁊ nō ſacrificiū ꝑ holocauſtorū
oblacone · Vn̄ t̄puibys fac⁹ miam · ⁊ iudiciū
mag̃ plac; dn̄o q̄ victīe · Cūi dicet ite ⁊ di
ligentē ꝯſidāte illuc q̄d ſcbit̄ in oſee ꝓpha ·
q; ſi hanc ꝯſidāueꝛ̄ ſcptam īuenietꝭ me
fac̄e ſm̄ xp̄m · Miam eī uolo potius ſn̄
ſacrificio · ⁊ cū cordis h̄ulitate q̄ ſacri⁹ ſine
mia ⁊ cū cordis elacōe · Vn̄ plus diligit dš
pc̄torem h̄ulē / qui ſue h̄ulit̄ ꝯſcius pe
tendo ſe grē dei ſubmittit · q̄ iuſtū ſupbū
q̄ de ſua ſupbia p̄ſumēs / alios ꝯdēpnat ⁊
miam ita eos reph̄ndit · Omīs eī ſcbe et
phiſei · oīa pc̄ta ſua putabat ſacrificiys legis
poſſe deleri · ⁊ om̄ reliqm̄ iuxte ꝯtēpnētes
i ſacrificiis tōꝰ ponebat · ⁊ io dn̄s miaꝫ ſacrifi⁹
p̄tulit / ut mai⁹ᵉ ondēt nō ꝑ ſacrificia legis /
ſ; ꝑ opa mīe pc̄toꝝ delcā poſſe ꝑ̄gari · Vbi
glo̅ · Nō tn̄ deſpic̄ dō ſacrificiū · ſ; ſacrificiū ſn̄
mia · Iactabāt aūt phiſei ſacrificia ut iuſti
apparent corā ꝓplo · n̄ exercebāt opa mīe
in quib; ꝓbat̄ vā iuſtic̄ · Vbi ⁊ iſtic̄ · Admonꝫ
itaq; eos / vt ꝑ opa mīe / ſibi inꝫ īpiis ſupne
mīe pᵃ ma ꝯqīrit · ⁊ nō ꝯtēpnēt pauperum
nāt⁹ ꝑ oblacoꝫ ſe ſacrificioꝝ dō placē ꝯfidit
Vn̄ ⁊ ſuū d̄ mīa ex⁹ eis ꝓponit / dicēs nō
eī veni vocē iuſtos · ſ; ad pn̄iam · ſ; tn̄ ad ꝑ
ficiēdū ⁊ ut ꝑficiant̄ de iuſtie iuſtice · ſed
pc̄tores ad ipam pn̄iam / ut corrigāt̄ ꝑ ea
Vel nō uei vocē iuſtos · i · eos q̄ ſe iuſtos re
putāt q̄ ignorantes dei iuſticiā · ſua ꝯſtituē
uolūt · q; ſi ꝯītant̄ ia n̄ ē iuſti veni · ſ; pc̄to
res · i · pc̄ta ⁊ mala ſua attēdētes / q̄ ſe pc̄tōes
eē ⁊ medico egē recognoſcant ac grē dei ꝑem
tedo ſe ſbiciūt · al̄ nō vei uocē iuſtos / qua
nō nlli ſūt iuſti · ſ; pc̄tores / q; oīs pc̄cauerūt
⁊ egent glām dei · Vbi grō̅ miſſen⁹ · Cūi dicet
adeo pc̄tores nō abh̄omor · q; eoꝝ tn̄ grā
vei · nō ut maneat pc̄tores · ſ; ut ꝯītant̄
et boni fiat · Vn̄ aplš · Xp̄s ueit ī h̄uc m̄
dū pc̄tores ſaluos face · Ecce mag̃ ſpes ꝑ
catoꝝ · q; ꝓpter eos veit d̄ filii⁹ in h̄uc mūdū
Vn̄ ⁊ aug⁹ · Nulla cā fuit veiendi xp̄° dn̄o
n̄ pc̄tores ſaluos face · Tolle morbos / tolle
vulnā / ⁊ nllā ē medicā cā · Sic ueit d̄ celo
magn⁹ medic⁹ · q; magn⁹ pc̄cator orbē ia
cebat · morb⁹ egrot⁹ h̄uanū gen⁹ · Veit vn⁹
ſn̄ pc̄to · qui plēs ſaluos facēt a pc̄tō · Nō
eī de celo tranveit cū mīa mita · ſ; mīa pc̄tā
Ergo ut ait amb° · Vſurpatōes iuſtic̄ non
vocant̄ ad grām · Na ſi grā ex pn̄iā vtiq;
qui faſtidit pn̄iaꝫ abdicat grāꝫ · Publicaū
q̄ppe vocant̄ · qui ul' pub̄ce ſcelib; ſedant̄ ·
vel q̄ pub̄ca uectigalia ſeu tributa exigūt
Vel q̄ aductōes ſūt vectigaliū ſeu fiſci / uel
reꝝ publicaꝝ / vl' q̄ aliis publicis negocīis
⁊ actib; īplicāt̄ / ⁊ ſcli luc̄ ꝑ negocī ſectant̄
· vt ꝯitēr ſūt cāpſores ⁊ pecūiaꝝ mīatōes ·
ac alii h̄i⁹ ⁊ ſilēs · pᵃ ncī⁹ tn̄ q̄ vectigalia ſeu
tributa exigūt dicūt̄ publicaū · a publico re
gē romano q̄ eos pᵃ mo ordiant / ſic dcā · Et
q; ſm̄ grē · talia negocī vix a' mig̃ ſn̄ pc̄to

exem put . io chr dei mag gnu p3 . q ex talib mathcu ad statu aplicu vocat. Unde aut h' in ubis i fis x . q peccores reductos ht dul ciori reapiendi . q x dulce se exhibuit i voca cione mathi publicani Un fm io . ceti ewn gte verecundia i honorem mathi noluerut eu appl lare noie vulgato . s3 dicunt leui Ipse at ma the9 fm illd salomis iustus in pn acusator e sui matheu se i publicanu nouat vt ondat legetib nllm debe salute despare si ad melio ra gusus sit . cu ipe de publicano i aplm sit repente mutato . In ho i instrum . q pcca et defus alioz i q tu possum celare i ocultare debem vt n cibo n mau vemat i alioz no tn gemnas s3 n suspitioz . ac nosmetipos accu sare i qd turpe e in pctis nris ex mathei confitem9 . Sm beda p mathei elecoz i publi canoz el vocone fides gentu exprimit . q p9 lucris mdi inhiabat i nuc spuali cu dno reficiunt . s3 p supbia phiseoz iudia inuidoz in sinuat qui de salute gentu torqnt . Vel ma the9 signat hoies tenens lucris ihiantes . que ihs videt du oculis vne respicit i vocat eu ad sequendu vl p pdicatoz vl p scptu admo nitoz . vl p itna inspiraoz vl p tribuloe vl p qncuqz via alia . Pe i vocacio mathei ad aplatu signatur vocaz hois sclaris ad rliois statu . phisei vo immuantes st hoies malig relioms statu detinites quib ihs dicentes discite qd e misericordiam uolo i no sacfm . ops ei magne mie e . peccores ad pniaz vocare Tuc accedentes phisei i discipli iohis qrebant a dno ihu . qre ipi freqnt s3 no sui discipuli ieiunarent . Phisei n freqnt ieiunabat . cum quib iohis discipli adhuc i osuetudib iudi as pmanebat Dic aut p9 phisei ad discipulos accessant vt apd eos mgrm de consortio pctoz i ieiunatoib arguent . sic m ad mgrm accedut vt apd eu discipulos d ieiunioz obmissione arguat . vt sic int eos mgrm discipulis possit oriri Ista in duob deficiebat P q absua ab scia se iactabat . cu ea in secreto fieri debeant

so quia xps arguebat ex de effcu abstie in di sciplis defm i errore discipuloz torquetes in mgrm P istos qui de freqnti ieiunio se iacta bant . i xpe ius se discipulis x . pferbat . signant ypocite apparatu sue religiositatis alios ptepne tes dnes illud cu phiseo no sui sicut ceti hom ieiuno bis in sabbo i cetra Hic at ofutat eos i racoabilr excusaut discipulos . cu q aliter tu ac erat . cu q rudes i nodu pfce inouati es sent . n difficilia i noua sustinerent ponen do ad ide tres silitudies scz d nupcijs i sposo de panno et uestimto . de vinib i vino Un aut Nuquid put filij nupciaz seu sposo ergo ho e discipli de me i eccia p fidem gent ieiuna re seu lugere qm diu cu illis e sposus Sm io qddi e ieiuniu ex pctoris vt pcca melius expitet . i sic in veteri testo ieiunabat i isto discipli no indigebat . q ia pnte xps hebat . aliud e ieiuniu vexacois . qd ordinat ad carnis refnacos i dispoit . ad ptemplaco q quis ieiunat retrahendo se a delectaoib carnalib ut repleat spualib . i isto i no indigebat cu ad tales no afficerent d lectaciones i xps pntem hebat . au9 pncia et doctrina pls refienaut ptepsicaas illicitas reis qm ieiuniy austitas i alijs Et ideo ieiunare i lugere no hebat q diu sponsu p corlem pncia cu sponsa ee videbat . sed post9 de sponsi crucali pncia . q pls pfiat q corlis absncia Est i aliud ieiuniu qd ex plenitudie i pfcone ptemplois pcedit qle ieiuniu moysi i monte fuit . quto ei aia e i ptemplacoe mg9 eleuata . tato e paucori indiget cibo . et tale ieiuniu no opete bat discipulis . q ad huc erat rudes i imp fci Sz p9 debuerut p caritate spc sci inoua ri qd fcm e in die penthecostes qn fuit p gram spus sci inouati . i tc debebant mape nouu mo ivuendi . Dein subiugit Venient at dies scz passiois i ascensiois . cu auferet ab eis sponsus corli pncia . i tc ieiunabt ieiunio meroris i humilitatis i tribloris

et illi dies luctus erunt et dolores. Un apls
Infame siti et ieiuniys multis. Un aug' dicit
Tunc desolabuntur et in merore et luctu e
runt. donec eis per spm scm gaudia consolato
ria retribuatur. Dicit beda nondum hunc luctum
absencie sponsi non nunc tm. sed post morte
tenemus eiusdem sponsi. sed et an incarnacionem
illius peracti hoc sensus temporis est celebratum. Prima
quippe tpa ecce an ligmus patr sctos fuisse
qui desiderauerunt incarnacionis eius aduentum
Ista uero tpa exquo ascendit in celum sctos
fuit. qui desiderent eius maiestatem ad vi
uos et mortuos iudicandos. Neque hic desidera
bilis luctus esse requirit aliquem nisi qui dum
hic cum discipulis incarne uersatus est hoc beda. Et
licet hoc de presencia sua corporali xps dixit mo
rali tamen dies quibus aufertur nobis xps sunt dies
culpe quando a domo consciencie excludimus. vnde spo
sa aie xpm et inducimus adulterum diabolum et
tunc ieiunamus et caremus cibo spiritualis consolo
nis. et fiemus dies luctus et dolor. Igitur tene
dus est sponsus ne perdatur ab. Et cum aufertur a
nobis sponsus per mortale peccatum. tunc ieiunandum
nobis est per penitencie afflictionem et luctum. Numquam sponsus
se subtrahit et amor eius reuocetur et forcius
teneatur et tunc animus desiderus et suspirans
est reuocandus. Quia quamdiu sponsus nobiscum
est in leticia sumus. nec ieiunare nec lugere possu
mus. Un ab. Ieiunant hii quibus abest xps qui
bonorum meritorum copias eget. At uero cum iusto
sua uoluntate sufficit quia sua domo recipit
xpm. conuiuium magnum exhibet hoc est bonorum
operum spirituale conuiuium. quod diues populus eget.
paup epulatur. Adeo est xpm per auferre nisi te
illi ipse auferas. Non te auferat iactancia tua.
non te auferat arrogancia hic ab. Spiritualiter
cuius sponsa est cum quo xps esse desiderat. Iste sponsus
habet omnes condiciones desiderabiles in sponso. Quia
ditissimus. alioquin sponsam sua non dotaret. Unde prouerb.
meum sunt diuicie. Quia sapientissimus. alioquin
totum dissiparet. Un apostolus In quo sunt omnes
thesauri sapiencie. Quia pulcherrimus. alioquin

Speciosus
sponse displiceret. Un in ps speciosus forma pre filiys
hominum. Quia nobilissimus. alioquin contemneret.
Un sap. generositatem illius glorificat. Quia
potentissimus alioquin opprimeretur. Un eccus. Unus
est altissimus creator. Quia optimus. alioquin non
diligeret. Un in cant. Dilectus meus candidus et electus ex mi
libus. De hys omnibus apostolus ad hebreos. locutus est
nobis in filio. ecce nobilitatis excellencia quem
constituit heredem vniuersorum. ecce diuiciarum afflue
ncia. per quem fecit et secula sic intra. ecce inenarrabilis
sapiencia. qui cum sit splendor glorie. ecce forme
elegancia. portans omnia uerbo uirtutis. ecce infi
nita potestas. remissionem peccatorum faciens. ecce boni
tas inmensa. Talis sponsi sponsa. talis spon
si filiy. non sunt lugere quam diu sponsus est cum illis.
Et non quia xps quandoque vocat se dnm. quandoque patrem.
quandoque sponsum. Un greg. Cum uult timeri dnm. uocat
quando honorari patrem. quando amari patrem sponsum
se nominat dns. Attende ordinem. Ex timore enim
solet procedere honor. ex honore amor. Un b.
Si ego dns. ubi est timor meus. Si ego pater
ubi est honor meus. Si si se sponsum exhibeat
puto quod mutabitur vocem et dicet. Si ego sponsus
ubi est amor meus. Exigit ergo deus timeri
ut dns honorari ut pater. et ut sponsus amari.
Quid in hys prestat eminet. Nempe amor
absque hoc et timor penam habet. et honor non habet
graciam. Seruilis est timor quamdiu ab amore non
manu mittitur. Et quod de amore non uenit honor
non honor sed adulacio est. Et quidem soli deo honor
et gloria. sed honor acceptabitur neutrum deus si melle
amoris condita non fuerint. Is per se sufficit. Is per
se placet. et ipse se ipse meritum. ipse premium est sibi
Amor preter se non requirit causam non fructum. fructus
eius usus eius. hic b. Idem ponit scam similitudinem.
quod neo sapiens et discrete operans assuit uel in
mittit et inserere veteri vestimento assu
mentum uel commissuram id est particulam seu supple
mentum panni rudis. scilicet nouum et nondum usitatum.
quia in nouitate est spissior et rudior. Nouum
tollit plenitudinem id est vniformitatem seu pulch
ritudinem a uestimento et facit difformitatem et ipse

Vt ide Un d. Quia sponsa dei de quo de mis gnit sibi vnita quod
cristo amore illi sociata quod pale in tum fenditur. Deinde ponit

pondꝰ suu̅ rupit vetꝰ· ꝛ fiat in eo scissura
seu ruptura maior· Commissura quippe
idest qḋ incatura seu pecialā / q̄ mitt͛ ai
alia· dca a q· q̄ e sil͛ ꝛ mitt͛ q̄i sil͛ mittere
illa ei que iungit͛ / sil͛ mittit͛· Vin̄ por
tua silitudīez· q̄ neo sapiens ꝛ discrete agens
mittat vinu̅ nouu̅ ī utres q̄ tūc ē ebulli vetes
coe ꝛ utres ꝓp͛ vini fortitudiez rupent͛
ꝛ vinu̅ effudet͛· ꝛ neo bibens vetꝰ vinu̅ statī
vult nouu̅ / ꝓp͛ ꝯsuetu̅ ueteris usu̅ Sic a sili
hoib3 uetā ꝯsuetudiem imbutas ꝛ de nouo ꝯ
usis· nō expedit statī ꝯūe abstiam īpone
quia difficile ē ꝯsueta relinquere Ex omnibus
hiis silitudīez / ꝯcludē vult mgr̄ bonꝰ· q̄ dis
cipli sui adhuc q̄ī nouaz nō debebat auste
ru̅ ꝯtinuare ieiuniu̅ / s̄ postea ieiunaz ē cert
mag͛ solidata / ꝛ innouati p spm̄ scm̄ Ex hiis
ꝛ vult ꝯcludē· q̄ nouit͛ ꝯūsi nō sūt nimis p
penaz onandi· ne ꝓp͛ nimiā austeritatem
despent ꝛ totu̅ dimittat / ꝛ ea q̄ sūt pfcois
mag͛ nō sūt hoib3 īponendā donc̄ spoliati
fuerit vetā uita· q̄ hoib3 de nouo ꝯūsis opa
īꝯsueta sūt difficilia ꝛ dura· s̄ paulatī assue
faciendo efficiunt͛ facilia ꝛ suauia· Qui ꝰgo vult
aliq̄s ad uirtutes ꝛ pfcoz inducē· prima quedā
dꝫ pꝰ suadē emēdare· ꝛ sic ꝯūati ult͛ pcedē
Vn̄ Crisos· hᵉ at dicēs· reglam̄ dās suis discipł
vt discipłos ex vniūso orbe terraꝝ cū man
suetudiē suscipiat Itaq3 neq3 nos oīa ab
omib3 expectamꝰ / ī pñtem9· s̄ q̄ cuq3 possi
bliā sit ꝛ uelant ꝛ ult͛ madem9 hᵉ Crisos huꝰ
loci meor dꝫ ee quilib3 ꝯdes discreta ul' cri
dicoes· ꝛ ꝯfessor imponēs pniaz peccatib3
Melior ē ei expꝰ dm̄ pniam̄ leuē ꝛ tolabile
alicui iniūgē q̄ ipleat͛ q̄ grauē ꝛ ipoꝛtabilē
q̄ nō ipleta onerati͛ reꝰ ꝯstituat͛· Melior
est eius pnia hilarit͛ pacta· q̄ grauis ī angu
ria ꝛ reiecta· Ita ē de sūma dicta· ita dꝫ dē
ꝯpmlegiado / vt sp̄ miā ꝛ lenitas sr͛ exal
tet iudiciu̅ ꝛ austeritatem Oratio

Dne ihu xpᵉ q̄ mltis modis me vo
cas ꝛ admones / ut seq͛r te· tu diūa

inspiratione cor meu̅ attēde / vt te vocantez
sequar tua gr̄a· n͛ ad me sepaz a caritate
tua· Da m̄ ut de sās ꝯgnatoib3 medicoib3
ꝛ affcoib3 bonisq3 opib3 ꝛ uirtutib3 ē seruam
ꝛ ꝯinuū ex mag͛ delectatiōe ꝛ duocōe mtis
ꝯsilibeā· Et q̄ in mam vis poaꝰ q̄ saciaui
et vetustā vīte patores mag͛ q̄ iustos· pūi
m̄ in ipso peccori / ut ī me tua maiz merear
clemēt͛ expiri· amē
De electiōe xii aplorꝫ xxxv capłm

Cum pq̄ dns plures disci
pulos ꝯuocauit videns turbas sese
queretes dimisit eas ꝛ a st
patū recessit Ascenditq3 in
montem thabor solus orare· q̄ q̄ bñ orat·
mēte sursū leuat a terrenis / cū ī mtē ē tran
quillitas cordis· hⁱ mons ē ī campo gali
lee maiꝰ descēsu ꝛ pede / ondit loca vbi
melchisedech obuiauit abrahe a cede regu
reuēteā· ꝛ ad radice eiꝰ fluit torres cyson
Vn̄ hᵉ mōte fuit abbacia mgr̄a monachoꝝ
sub metropolitano nazareo· a q̄ ciuitate cont͛
orientem ipē mōs distat q̄rto miliario Vl'
fm̄ q̄sdam ascedit ī qndā mōte aliū sup
mare galilee sitū / et erat pnoctās ī orōe
di / nō sclī· nō p sē tanq̄m infirmꝰ ꝛ indigens·
s̄ p nob' tanq̄m piꝰ ꝛ clemēs Credā oro
ne ē dei / ut p spūalib3 ꝛ ueris bōis ꝯseqnd
q̄dā ē sclī vt p terrenis ꝯfndis· q̄ e ꝛ diabł
si ex cupiditate fiat· quedā ē ī diabł· vt p
carnalib3 desideriis ipledis vbi amb9 Et
erat mod pnoctās ī orōne Spes ē dat͛
for pfectiō q̄ debeas emlari Quid ē ite p
salute tua facē opoꝛtz· q̄n p te xpꝰ in orōne
pnoctat· Quid te facē oueit cū uis aliqd'
officiū pietatꝰ adornā· q̄n xpꝰ missurus
aplōs orauit pꝰ Et solꝰ orauit n͛ vsq̄
alibi / s̄ nō fallor / orasse cū aplis reperit͛·
Vbiq3 solꝰ obsecat· Dei em ꝯsiliu̅ humana
uota nō capiut· n͛ quisq̄ minoꝝ p̄t ee
particeps cū xpᵒ· Vn̄ ꝛ dᵉ Tu igr̄ cū orauis
intrā ī cubiculū tuu̅· ꝛ clauso ostio ora·